

Til §§ 45 og 46

Bestemmelserne svarer til gældende lovs § 30 og gældende lovs § 5 om nedsættelse af Taksationskommissionen.

Til § 47

Bestemmelsen om, at der kan ydes en passende godtgørelse for udgifter til sagkyndig bistand svarer til den gældende lovs § 31, hvoraf det fremgår, at sådanne afgørelser ikke kan ankes. Afgørelser om »sagsomkostninger« træffes således endeligt af hver instans for sig.

Der er dog i forhold til § 31 foreslået en mindre ændring, der tilsigter en klargørelse af, at der også kan ydes en vis godtgørelse for rimelige omkostninger til sagkyndig bistand til private ejere eller brugere, der har været impliceret i en fredningssag, uden at de har fået tilkendt fredningserstatning. Dette svarer til den i dag i praksis eksisterende ordning.

Til § 48

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 32.

Til § 49

Stk. 1 og 2 svarer til gældende lovs § 23.

Stk. 3, 4 og 5 svarer til gældende lovs § 24.

Efter bestemmelsen i stk. 1 kan erstatning først kræves udbetalt, når det er endeligt afgjort, om en fredning skal gennemføres. I den forbindelse er den gældende lovs § 33 om, at gennemførelsen af fredninger, hvor staten skal betale mere end 500.000 kr. i erstatning, er afhængig af, at Folketingets Finansudvalg giver tilslutning til, at beløbet udbetales, ikke videreført. Baggrunden er, at bestemmelsen ikke længere findes tidssvarende bl.a. set i lyset af, at naturforvaltningsprojekter, der indebærer samlede erhvervelser på under 3 mio. kr., kan gennemføres uden forelæggelse for Finansudvalget, samt at den årlige bevilling til fredningserstatninger kun er på 6,5 mio. kr.

Den hidtidige praksis opretholdes, således at renter af erstatning, jf. § 39, stk. 3, og godtgørelse for tab i forbindelse med en fredning, der ikke gennemføres, jf. § 39, stk. 2, omfattes af de tilkendte erstatninger og godtgørelser.

Til § 50

Bestemmelserne i stk. 1 og 2 om dispensationer og videregående afgivelser samt om hel eller delvis ophævelse af fredninger svarer i hovedtræk til den gældende lovgivnings § 34 og 34 a.

Bortset fra hvad der følger umiddelbart af ændringerne, forudsættes den hidtidige praksis opretholdt, jf. især afgørelserne i Overfredningsnævnets meddelelsesblad »Overfredningsnævnet orienterer«. Bestemmelserne finder også anvendelse på fredninger, gennemført efter den gældende og tidligere lovgivning.

Til § 51

Ligesom efter den gældende lovs § 60 kan fredning af statsejede arealer og på søterritoriet ske ved udstedelse af bekendtgørelse.

I L 75 var adgangen til at frede statsejede arealer ved bekendtgørelse udgået, idet evt. fredning af sådanne arealer forudsattes at ske efter reglerne i kapitel 6. Det er imidlertid fundet hensigtsmæssigt at bibeholde adgang til at frede statsejede arealer ved bekendtgørelse. Baggrunden herfor er, at det i visse tilfælde vil være fordelagtigt at frede arealer på søterritoriet og tilstødende statsejede arealer ved samme procedure. Dette vil f.eks. være aktuelt ved revision af nogle af de eksisterende bekendtgørelsesfredninger. Ordningen imødekommer samtidig et ønske fra nogle af de grønne organisationer.

Lovforslaget udvider det område på havet, der kan fredes, fra kun at omfatte søterritoriet til også at omfatte fiskeriterritoriet. Efter de gældende regler anvendes fredning af havområdet til sikring af væsentlige natur- og kulturhistoriske værdier samt til regulering af interessekonflikter mellem disse områder og friluft/erhvervsinteresser. Efter de hidtidige bestemmelser kan en række af disse interesser ikke varetages gennem naturfredningsloven udenfor grænserne af søterritoriet. Forslaget om at udvide bestemmelsen til fiskeriterritoriet, herunder de indre farvande, skal også ses som en konsekvens af den ændring, der i 1982 blev gennemført af loven om jagt og vildtforvaltning. Ved denne ændring blev blandt andet bestemmelserne om jagttider og fredningsbestemmelser udvidet til også at omfatte fiskeriterritoriet, fordi det ikke ansås for rimeligt, at visse totalfredede dyr, med mindre lovens geografiske område blev udvidet, lovligt ville kunne fanges i den del af fiskeriterritoriet, der ligger udenfor søterritoriet. Det samme gælder for naturbeskyttelsesloven. Endvidere kan Ramsar-områder og EF-fuglebeskyttelsesområder strække sig ud over søterritoriet.

Danmark har den 9. september 1982 ratificeret konventionen af 19. september 1979 om beskyttelse af Europas vilde dyr og planter samt naturlige levesteder (Den europæiske Naturbeskyttelseskonvention) og den 5. august 1982 konventionen af 23. juni 1979 om beskyttelse af migrerende arter af vilde dyr